

Minister Poczty i Telegrafów ustali rozporządzeniem szczegółowe przepisy o przesyłaniu weksli przeznaczonych do protestu w listach zleceń i o protestowaniu weksli przez urzędy i agencje pocztowe.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

418.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 28 kwietnia 1927 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. W taryfie towarowej polskich kolei normalnotorowych, ogłoszonej jako załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 129, poz. 778) i uzupełnionej rozporządzeniami Ministra Komunikacji z dnia 23 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), z dnia 5 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 299), z dnia 6 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 316) i z dnia 10 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 334), wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

We „Wstępie” w dziale II, w ustępie drugim po wyrazach: „z drugiej” dodaje się: „jak również pomiędzy stacjami kolei państwowych przez linje kolei prywatnych”.

W części II „Postanowienia taryfowe i Wykaz opłat dodatkowych”:

W „Postanowieniach taryfowych”:

W p. 12 w ustępie drugim po wyrazach: „każdej klasy była” dodaje się: „przez nadawcę”, a w ustępie trzecim po wyrazach: „ich łącznej wagi” dodaje się: „bądź bez wskazania wagi”.

W p. p. 13 i 18 w ust. a) po wyrazach: „klasy była” dodaje się: „przez nadawcę”.

W p. 16, w poz. m) dodaje się: „oprócz drutu kolczastego starego, starych naczyń żelaznych oraz wyrobów z blachy”.

W p. 19 zdanie: „w jedną partję marszrutową” zmienia się na: „w jednym dniu w partję marszrutową”, a po słowach: „(transportowo-ekspedycyjne)” dodaje się tak w ustępie pierwszym, jak i drugim: „lub firmę handlową”. Ponadto w ustępie drugim zdanie: „pomiędzy temi opłatami, a należnemi” zmienia się na: „pomiędzy tem przewoźnem, a należnem”.

W p. 22 po słowach: „wymienionych w p. 20” dodaje się: „jak również przesyłek drobnych marszrutowych, gromadzonych w partje pół- i całowagonowe”.

W p. 32, w ustępie trzecim po słowach: „w liście przewozowym” dodaje się: „wraz z podaniem ich wagi”. Tenże ustęp trzeci uzupełnia się zdaniem: „Jeżeli wagi przyborów i środków ochronnych nie podano, przewoźne oblicza się za łączną wagę przesyłki i przyborów lub środków ochronnych”.

W p. 66 wykaz towarów lekkich uzupełnia się pozycją: „filce, tkaniny pilśniowe (z gr. 90)”.

Wprowadza się nowy rozdział XXII A. treści następującej:

„XXII A. Przewóz w wagonach-lodowniach towarów łatwo ulegających zepsuciu.

83 A. Przewóz w wagonach-lodowniach towarów łatwo ulegających zepsuciu odbywa się na zasadach niżej podanych.

a) Wagony-lodownie przeznaczone są do przewozu towarów łatwo ulegających zepsuciu, jak: mięsa świeżego, drobiu białego, zwierzyny (dziczyzny), ryb, jarzyn i owoców świeżych, roślin i kwiatów żywych, jaj, nabiału, drożdży i t. p. w przesyłkach pośpiesznych drobnych, pół- i całowagonowych.

Przesyłki drobne przewozi się w wagonach-lodowniach, kursujących w przeznaczonych do tego pociągach. Pociągi te winny być podane do publicznej wiadomości z wskazaniem nazw towarów, dla których są wyznaczone wagony, kursujące w tych pociągach.

Przesyłki pół- i całowagonowe przyjmuje się do przewozu tylko na podstawie uprzednich zamówień tych wagonów. Zamówienia skutecznia kolej w miarę możliwości.

Napełnianie i dopełnianie wagonów-lodowni lodem skutecznia kolej na żądanie nadawcy, zamieszczone w liście przewozowym. Przy przesyłkach pół- i całowagonowych może kolej zezwolić nadawcy na napełnienie wagonu-lodowni własnym lodem, w tym jednak wypadku także dalsze dopełnianie wagonów lodem w czasie przewozu należy do obowiązku nadawcy.

b) Przewóz w wagonach-lodowniach odbywa się na żądanie nadawcy, wyrażone w liście przewozowym.

Nadanie przesyłek do przewozu tylko na pewnej części drogi przewozu w wagonach-lodowniach jest niedopuszczalne.

c) Kolej przyjmuje przesyłki drobne do przewozu w wagonach-lodowniach tylko w miarę możliwości. W razie niemożności wysłania przesyłek takich, już przyjętych do przewozu, kolej stawia je niezwłocznie do dyspozycji nadawcy. Nadawca powinien w liście przewozowym oraz w jego wtórniku wyrazić swą zgodę na przyjęcie przesyłki zpowrotem lub na wysłanie jej w zwykłym wagonie towarowym.

d) Należności, przypadające kolei z tytułu przewozu przesyłek w wagonach-lodowniach, pobiera się z góry przy nadaniu.

e) Przyjęcie do przewozu przesyłek pół- i całowagonowych skutecznia się na 5 godzin, zaś przesyłek drobnych na 2 godziny przed odejściem danego pociągu.

Ustalanie wagi przesyłek przez kolej odbywa się bez względu na ogólną wagę przesyłki na wadze magazynowej.

f) Załadowanie i wyładowanie przesyłek pół- i całowagonowych wszystkich towarów łatwo ulegających

zepsuciu oraz drobnych przesyłek mięsa, drobiu, ryb, mleka i drożdży, przewożonych w wagonach-lodowniach, jest obowiązkiem nadawcy, względnie odbiorcy.

g) Załadowanie przesyłek pół- i całowagonowych powinno być uskutecznione przez nadawcę w ciągu trzech godzin od chwili podstawienia wagonów dla naładunku, z warunkiem ukończenia załadowania nie później, niż na dwie godziny przed odejściem danego pociągu. Załadowanie przesyłek drobnicowych na stacji początkowej biegu pociągu powinno być uskutecznione na godzinę przed jego odejściem, a na stacjach pośrednich — w czasie postoju pociągu, ustalonego rozkładem jazdy.

h) Za przekroczenie terminu załadowania przesyłek pół- i całowagonowych, ustanowionego punktem g) i spowodowaną tem niemożność wystania wagonu-lodowni ustalonym dla niego pociągiem, nadawca opłaca postojowe według norm, ustanowionych niżej w punkcie n) za jedną dobę.

i) Odbiorca ma prawo żądać wydania mu przesyłki zaraz po jej przybyciu do stacji przeznaczenia z uwzględnieniem jednak czasu, potrzebnego na załatwienie czynności przygotowawczych do odbioru.

Jeżeli po przybyciu pociągu odbiorca nie zgłosi się po przesyłkę, kolej zawiadamia odbiorcę telefonicznie, albo przez posłańca o przybyciu przesyłki, za co pobiera opłaty, wskazane w Wykazie opłat dodatkowych (Cz. II Taryfy).

Przesyłki, przybyte do końcowej stacji biegu wagonów-lodowni, o ile ich wyładowanie w myśl ogólnych postanowień taryfowych, względnie postanowień niniejszych jest obowiązkiem odbiorcy, powinny być przez odbiorcę wyładowane i zabrane w ciągu 4 godzin od chwili przygotowania ich do odbioru, natomiast przesyłki drobne, przeznaczone do stacji pośredniej, których wyładowanie należy do obowiązku odbiorcy, winny być wyładowane przez odbiorcę w czasie postoju pociągu, ustalonego rozkładem jazdy.

W razie przekroczenia terminu wyładowania i zabrania przesyłek, kolej ma prawo wyładować przesyłki, względnie oddać je na skład, na koszt i odpowiedzialność właściciela przesyłki. Oprócz tego przysługuje kolei prawo sprzedania takiej przesyłki zgodnie z p. 4 art. 81 Przepisów przewozowych (Część I Taryfy).

j) Przesyłki, przewożonych w wagonach-lodowniach, nie wolno obciążać zaliczeniami.

k) Dodatkowe zlecenia nadawcy (art. 73 Przepisów przewozowych, Część I Taryfy) nie mogą dotyczyć wstrzymania przesyłek w drodze, wydania na stacji pośredniej, skierowania do stacji, leżącej za stacją przeznaczenia lub na linii bocznej, wreszcie zwrotu przesyłki na stację nadawczą. Również niedopuszczalne jest przeekspedjowanie takich przesyłek.

l) Za zepsucie się towaru, kolej odpowiada tylko w wypadkach udowodnienia jej winy. W razie wyczerpania się zapasu lodu w składach kolejowych, kolei służy prawo odwołania obowiązku napełniania wagonów-lodowni lodem po uprzednim podaniu do wiadomości w terminie czternastodniowym. W tych wypadkach nadawca jest obowiązany zaopatrzyć wagon swoim lodem.

m) Przewożne za towary, przewożone w wagonach-lodowniach na żądanie nadawcy, wyrażone w li-

ście przewozowym, oblicza się według klas taryfowych, ustanowionych dla przewozu danych towarów w przesyłkach pośpiesznych i według zasad ogólnych obliczania przewożnego za przesyłki drobne, pół- i całowagonowe, z podwyższeniem następującem:

1) przy napełnianiu wagonu lodem, dostarczonym przez kolej — o 20%.

2) przy dostarczaniu lodu przez nadawcę — o 10%.

Przesyłki pośpieszne pół- i całowagonowe, przewożone w wagonach-lodowniach, mogą być na żądanie nadawcy, wyrażone w liście przewozowym, przewiezione przez kolej pociągiem osobowym, ale tylko na całej odległości przewozu przesyłki; przewożne za taki przewóz oblicza się według zasad podanych wyżej, z dalszym podwyższeniem o 25%.

n) Postojowe za wagony-lodowni po upływie ulgowego 4-godzinnego terminu, ustanowionego punktem i), wynosi za każdą rozpoczętą dobę:

1) jeżeli lodu dostarcza nadawca — 24 zł,

2) jeżeli lodu dostarcza kolej — 48 zł.

Przy zamawianiu wagonów-lodowni przez nadawców kolej pobiera kaucję w wysokości powyżej wskazanego postojowego za jedną dobę. W razie odwołania przez nadawcę zamówienia wagonu-lodowni, kaucja, pobrana przez kolej nie podlega zwrotowi."

W p. 97 w „Il. Wykaz opłat miejscowych”, w p. e) po słowach: „Chorzów przeładownia wąska” dodaje się: „oraz pomiędzy stacją Jędrzejów, a Jędrzejów wąski”.

W „Wykazie opłat dodatkowych”:

W punk. 1 „Ceny druków i t. d.”, w p. c) opłatę 20 gr. zmienia się na „100 gr.”

W punk. 2 „Opłaty za ważenie” opłaty przewidziane w pp. c), d) i e) 120, 180 i 90 gr. zmienia się na: „240, 360 i 180 gr.”

W punk. 7 „Opłaty za przetrzymanie”, w dziale A „Postojowe”, w ust. II po słowach: „za przetrzymanie wagonów 30-tonnowych i wyżej” dodaje się: „za przetrzymanie dwóch połączonych platform”.

W dziale B „Zajęcie torów”, w zdaniu pierwszym skreśla się słowo „specjalne”, a w p.p. a), b) i c) słowa „specjalnych”.

W części III „Nomenklatura i klasyfikacja towarów”:

W gr. 4 „Buraki i t. d.” nomenklatura otrzymuje brzmienie:

„a) Wszystkie przedmioty tej grupy, oprócz niżej wymienionych II — VIII

b) Buraki suszone II — VII”.

W gr. 41 „Materiały drzewne”, w poz. d) postowie: „okrągłaki” dodaje się: „świerkowe, jodłowe i osikowe”.

W gr. 43 „Wyroby z drzewa” poz. c) uzupełnia się nazwą: „i podeszwy oraz trepy drewniane”.

W gr. 51 „Asfalt” wprowadza się nową pozycję: „c) asfalt sztuczny, komdrobit (mieszanina kamienia mielonego i smoły) II — VIII”.

W gr. 90 „Tkaniny”, w uwadze 4) po słowie: „Za” dodaje się „filce (tkaniny piłśniowe)”.

W gr. 117 „Ryż i t. d.” wprowadza się nową pozycję:

„d) Otręby ryżowe i mąka ryżowa na paszę II — VI”.

W Części V „Taryfy wyjątkowe”:

W „Uwadze” na wstępie po słowach: „granicy z W. M. Gdańskiem” wprowadza się zdanie: „Okreś-

lenie: „za całą odległość przewozu, nie wyłączając kolei na obszarze W. M. Gdańska” oznacza stosowanie zniżonej taryfy na całej drodze przewozu, ale z zachowaniem zasady obliczania przewoźnego osobno za łączną odległość kolei państwowych i osobno za każdą kolej prywatną”.

W taryfie wyjątkowej №№ 8, 9 i 11 na przewóz węgla, w ust. 2 „Opłaty” zdanie ostatnie: „oblicza się za łączną odległość przewozu” zmienia się w sposób następujący: „obliczone osobno za odległość kolei prywatnej i osobno za odległość kolei państwowych zmniejsza się o kwotę, równą pojedynczemu wymiarowi opłaty stacyjnej”.

W taryfie wyjątkowej № 9 na przewóz węgla i № 10 na przewóz koksu, w ust. 2 „Opłaty”, w p. II po słowie: „Częstochowa” dodaje się „i Blachownia”.

W taryfie wyjątkowej № 13 na przewóz szlaki i t. d., w ust. 2 „Opłaty” skreśla się słowa „najmniej 15.000 kg” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114).

W taryfie wyjątkowej № 14 na przewóz rudy ust. 1 „Obszar ważności” otrzymuje brzmienie: „Od wszystkich stacyj, oprócz stacyj granicznych, do wszystkich stacyj kolei polskich”. W ust. 3 „Warunki stosowania” teźże taryfy wyjątkowej № 14 po słowach „lub miedzianych” dodaje się: „albo do płuczek rud, należących do tych hut”.

W taryfie wyjątkowej № 25 na przewóz soli potasowej, w ust. 2 „Opłaty” skreśla się słowa „najmniej 15.000 kg” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114) natomiast w schemacie taryfowym po słowach: „według jednokowej opłaty po 119 gr. za 100 kg” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg. i po 130 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg”.

W taryfie wyjątkowej № 30 na przewóz pszenicy i t. d., w ust. 3 „Warunki stosowania” do wykazu województw dodaje się województwa krakowskie i lwowskie z wyznaczeniem dla pierwszego maksymalnej normy — 500 wagonów zboża, a dla drugiego 250 wagonów zboża.

W taryfie wyjątkowej № 31 na przewóz mąki, w ust. 2 „Opłaty” skreśla się słowa: „najmniej 15.000 kg” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), natomiast w schemacie taryfowym po słowach: „po 303 gr. za 100 kg” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 350 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg”. Po słowach: „po 395 gr. za 100 kg” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 460 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg”.

W taryfie wyjątkowej № 32 na przewóz wód mineralnych, w ust. 1 „Obszar ważności” dodaje się nowe stacje nadania: „Iwonicz” i „Nowy Sącz”.

W taryfie wyjątkowej № 34 na przewóz ryżu, w ust. 1 „Obszar ważności” po słowie: „Kraków” dodaje się: „—Dąbie i Warszawa”.

Wprowadza się nowe taryfy wyjątkowe:

„Taryfa wyjątkowa № 35

na przewóz buraków cukrowych (z gr. 4).

1. Obszar ważności. Od i do wszystkich stacyj kolei polskich.

2. Opłaty. Przewoźne za przesyłki całowagonowe oblicza się: za odległość od 1 do 200 km.—według kl. VIII,

za odległość od 201 do 300 km.—według jednokowej opłaty po 115 gr. za 100 kg przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg. i po 133 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg,

„ „ powyżej 300 km.—według kl. IX”.

„Taryfa wyjątkowa № 36

na przewóz łubinu (z gr. 2).

1. Obszar ważności. Od wszystkich stacyj do wszystkich stacyj kolei polskich, oprócz stacyj granicznych.

2. Opłaty. Przewoźne za przesyłki całowagonowe oblicza się według kl. VII.

3. Warunki stosowania. Przesyłki powinny być adresowane do łubinowni z wskazaniem w liście przewozowym „dla przerobu”.

„Taryfa wyjątkowa № 37

na przewóz starych kieszek gumowych i opon samochodowych (z gr. 82).

1. Obszar ważności. Od wszystkich stacyj do wszystkich stacyj kolei polskich, oprócz stacyj granicznych.

2. Opłaty. Przewoźne za przesyłki całowagonowe oblicza się według kl. V.

3. Warunki stosowania. Przesyłki powinny być adresowane do fabryk wyrobów gumowych z wskazaniem w liście przewozowym „do przetopienia”.

W taryfie wyjątkowej III na wywóz płatków ziemniaczanych, w ust. 2 „Opłaty” skreśla się słowa: „najmniej 15.000 kg” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), natomiast w schemacie taryfowym pod a) po słowach: „po 190 gr. za 100 kg” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 215 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg”, zaś w schemacie pod b) po słowach: „po 240 gr. za 100 kg” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 285 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg”.

W taryfie wyjątkowej V na przywóz tytoniu surowego w liściach, w tytule taryfy po słowie „liściach” dodaje się: „i łądogach”.

W taryfie wyjątkowej VII na wywóz cukru, w ust. 2 „Opłaty” skreśla się słowa: „najmniej 15.000 kg” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), natomiast w schemacie taryfowym po słowach: „po 310 gr. za 100 kg” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 345 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg”.

W taryfie wyjątkowej VIII na wywóz melasy, w ust. 2 „Opłaty” skreśla się słowa: „najmniej 15.000 kg” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), natomiast w schemacie taryfowym po słowach: „po 115 gr. za 100 kg” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 130 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg”. W ust. 3 „Warunki stosowania” termin 4-miesięczny zmienia się na „6-miesięczny”.

W taryfie wyjątkowej IX na wywóz spirytusu, w ust. 2 „Opłaty” skreśla się słowa: „najmniej 15.000 kg” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), natomiast w schemacie taryfowym po słowach: „po 310 gr.

za 100 kg" dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 345 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg”.

W taryfie wyjątkowej X na wywóz trzody skreśla się ust. 3 „Warunki stosowania”.

W taryfie wyjątkowej XII na przewóz jaj, w ust. 2 „Opłaty” skreśla się słowa: „najmniej 15.000 kg” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), natomiast w schemacie taryfowym po słowach: „po 245 gr. za 100 kg” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 280 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg”.

W taryfie wyjątkowej XIII na wywóz drzewa, w ust. 2 „Opłaty” w p. a) po słowie: „niesklejanych” dodaje się: „pasków drzewnych do form hutniczych (poz. k)”, a w p. b) po słowach: „(poz. a) i b)” dodaje się: „oraz c)”.

W taryfie wyjątkowej XVIII na wywóz węgla, w „Uwadze” opłaty podane w pp. 1), 2) i b) zmniejsza się o 1 zł. na tonnie, a więc do poziomu 10 i 11 zł. za tonnę.

W taryfie wyjątkowej XIX na wywóz węgla, w ust. 3 „Warunki stosowania” w zdaniu pierwszym po słowach: „w jednym dniu” dodaje się: „i na jednej stacji”. Równocześnie zaś czas wolny od postojowego zwiększa się na kopalniach z 16 godzin do 42 godzin. W „Uwadze” do tejże taryfy XIX, w ust. c) (Dz. U. R. P. № 35, poz. 316) po słowach: „przez Drawski Młyn” dodaje się: „lub Poznań — Tama Garbarska”, a po słowach: „6,2 zł. za tonnę” dodaje się: „a do Królewca przez Jamielnik — w wysokości 8,2 zł. za tonnę”.

W taryfie wyjątkowej XX na wywóz węgla, w ust. 3 „Warunki stosowania” wyrazy: „Nove Komarno” zmienia się na: „Komarno pristav”.

W taryfie wyjątkowej XXV na wywóz soli, w ust. 1 „Obszar ważności”, w końcu dodaje się: „i do wszystkich stacyj położonych na obszarze W. M. Gdańska”, a w ust. 2 „Opłaty” w p. b) po słowach „punktów granicznych” dodaje się: „oraz do Gdańska—loco i do innych stacyj na terenie W. M. Gdańska”.

W taryfie wyjątkowej XXVI na przewóz cegły i t. d. w tytule taryfy po słowach „wapienno-piaskowej” dodaje się: „i wapna”.

W taryfie wyjątkowej XXVII na wywóz szkła i t. d. w ust. 2 „Opłaty”, w p. d) po słowie: „butelek” dodaje się: „butli, balonów i demionów szklanych”.

W taryfie wyjątkowej XXVIII na wywóz cementu w tytule taryfy skreśla się słowa: „oraz wapna (z gr. 53) i wapna nawozowego i defekacyjnego (z gr. 74)”. Ponadto normę ciężaru pociągu 500 tonn podnosi się na „700 tonn”.

W taryfie wyjątkowej XXXI na wywóz żelaza i t. d., w ust. 2 „Opłaty” skreśla się słowa: „najmniej 15.000 kg.” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), natomiast w schemacie taryfowym pod a) po słowach „po 168 gr. za 100 kg.” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 193 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg.”, zaś w schemacie taryfowym pod b) po słowach „po 240 gr. za 100 kg.” skreśla się słowa: „przy przesyłkach całowagonowych, najmniej 15.000 kg” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), natomiast dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg., po 285 gr.—przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg.”.

W taryfie wyjątkowej XXXII na wywóz cynku i t. d. w ust. 2 „Opłaty” skreśla się słowa: „najmniej 15.000 kg.” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), natomiast w schemacie taryfowym po słowach: „po 370 gr. za 100 kg.” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg. i po 440 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg.”.

W taryfie wyjątkowej XXXIII na tranzytowy przewóz wyrobów żelaznych tytuł taryfy po słowach: „maszyn wszelkich” uzupełnia się słowami: „i aparatów”, a po gr. 66 dodaje się „i 69”; w zależności od tego w p. 2) „Opłaty” po słowie: „całowagonowe” dodaje się: „wyrobów, maszyn i aparatów z gr. 65 i 66”, a po słowach: „klasy V” dodaje się: „a maszyn, silników i aparatów z gr. 69 — według klasy IV”.

W taryfie wyjątkowej XXXV na wywóz gliceryny i t. d. „Uwaga” od słów „i Rumunją” otrzymuje brzmienie: „Rumunją i Czechosłowacją stosuje się klasę wyj. F.”.

W taryfie wyjątkowej XXXVIII na przewóz bawełny i t. d. w schemacie taryfowym po słowach: „po 530 gr. za 100 kg.” skreśla się słowa: „przy przesyłkach całowagonowych najmniej 15.000 kg.” (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), natomiast dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg., po 610 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg.”.

W taryfie wyjątkowej XL na wywóz taboru kolejowego i tramwajowego, w „Uwadze” po słowach: „pod Chorzowem” dodaje się: „lub Zbąszyniem”.

W taryfie wyjątkowej XLIV (Dz. U. R. P. № 33, poz. 299), w tytule po słowach: „na wywóz zagranicę” dodaje się słowo: „celną”. W ust. 1 „Obszar ważności” po słowach: „Od wszystkich stacyj kolei polskich” dodaje się: „oprócz stacyj granicznych”. W ust. 2 „Opłaty”, w pozycjach: 3) „mąka ziemniaczana i krochmal”, 6) „mięso świeże i t. d.” i 18) „maszyny i t. d.” po słowach: „według jednakowej opłaty po 190 gr. za 100 kg” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 215 gr. przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg”; w poz. 6) po słowach: „oraz bekony” dodaje się: „w przesyłkach zwyczajnych”, a w końcu tejże pozycji 6) dodaje się co następuje:

„Z gr. 31 — bekony w przesyłkach pośpiesznych: za odległość od 1 do 300 km—według klasy V,
 „ „ „ 301 „ 350 km—według jednakowej opłaty po 334 gr za 100 kg przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 385 gr przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg,
 „ „ „ powyżej 350 km—według klasy V ze zniżką 10%”.

Pozatem w poz. 7) normę średnicy „15 ctm” zmienia się na „20 ctm”, a po słowach: „papierówka (okrągłaki)” dodaje się słowa: „świerkowe, jodłowe i osikowe”. W poz. 14) normę załadowania cementu 500 tonn zmienia się na: „700 tonn”; w poz. 16) „cynk i t. d.” po słowach: „według jednakowej opłaty po 245 gr za 100 kg” dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 283 gr przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg.” oraz w pozycji 17) „rury wodociągowe i t. d.” po słowach: „według jednakowej

opłaty po 181 gr za 100 kg" dodaje się: „przy obliczaniu najmniej za 15.000 kg i po 210 gr przy obliczaniu najmniej za 10.000 kg”; w poz. 19) po słowach: „według klasy wyj. G” dodaje się w obu wypadkach: „rubryka c)”. Ponadto wprowadza się nową poz. 22) w brzmieniu następującem:

„22) z gr. 18 — Spirytus — po udowodnieniu wywozu w okresie do 30 września 1927 r. najmniej 3.000 tonn — według klasy V”.

W ust. zaś 3 „Warunki stosowania” tejsze taryfy XLIV dodaje się w końcu co następuje:

„Niniejsza taryfa ma zastosowanie tylko pod warunkiem dowozu przesyłki do stacji nadania drogą kolejową lub bocznica prywatną. Poza tem w tych wypadkach, kiedy na przewóz danego towaru obowiązuje już wyjątkowa taryfa eksportowa, niniejsza taryfa XLIV zmienia jedynie wysokość opłat, zachowuje zaś bez zmiany „Warunki stosowania”, ustalone dla wywozu tego towaru”.

Wprowadza się nową taryfę wyjątkową:

„Taryfa wyjątkowa XLV

na wywóz wód mineralnych sztucznych (z gr. 80).

1. Obszar ważności. Od stacyj Warszawa i Poznań do stacyj Gdańsk i wszystkich stacyj na obszarze W. M. Gdańska.

2. Opłaty. Przewożne za przesyłki całowagone oblicza się według kl. VIII za całą odległość przewozu, nie wyłączając kolei na obszarze W. M. Gdańska.”

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 15 czerwca 1927 roku, z wyjątkiem przepisów, dotyczących wagonów-lodowni, które wprowadza się w życie z dniem 1 czerwca 1927 r.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

419.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 6 maja 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa o otwarciu do użytku publicznego wybudowanej normalnotorowej kolei państwowej Kalety—Podzamcze.

Na mocy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567), zarządza się co następuje:

§ 1. Wybudowana państwowa linja kolejowa Kalety—Podzamcze długości 115 kilometrów toru normalnego zostaje otwarta do użytku publicznego dla ruchu prawidłowego i włączona do sieci kolei państwowych.

§ 2. Przewóz osób, bagażu, towarów, zwłok, zwierząt i t. p. wymienioną w § 1 linją kolejową Kalety—Podzamcze odbywa się na zasadach ogólnych, z zastosowaniem przepisów i taryf każdorazowo obowiązujących na państwowych kolejach normalnotorowych, otwartych do użytku publicznego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 4 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 11, poz. 90) i z dnia 22 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. № 17, poz. 133).

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

420.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 20 maja 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 7 kwietnia 1927 r., wprowadzającego zniżkę taryfową dla rudy żelaznej w komunikacji polsko-czeskosłowackiej.

Na mocy artykułu 4, punkt 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz artykułu 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu z dnia 7 kwietnia 1927 r. o wprowadzeniu zniżki taryfowej dla rudy żelaznej w komunikacji polsko-czeskosłowackiej (Dz. U. R. P. № 35, poz. 317) wprowadza się uzupełnienie następujące:

W § 1, w „Warunkach stosowania”, pod ustępem trzecim, po słowach: „najdalej jednak do 31 grudnia 1927 r.” dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Nadawca jest obowiązany przy nadaniu przesyłki zamieścić w liście przewozowym żądanie zastosowania powyższych zniżonych stawek przewozowych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*